

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารวิชาการและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารวิชาการและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง อายุราชการ และขนาดโรงเรียนต่างกัน
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารวิชาการกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
4. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
5. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหารวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบไปด้วยข้าราชการครูที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,285 คน จาก 45 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 97 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,188 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้าราชการครูซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 329 คน จากข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานทั้งสิ้น 45 โรงเรียน ซึ่งได้มาจากการกำหนด กลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607 – 610 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ผ่านการสุ่มแบบหลายชั้น (Multi Stage Random-Sampling) ตามขนาดโรงเรียนเล็ก กลาง ใหญ่ ทำการสุ่มเลือกผู้บริหารจากโรงเรียนขนาดเล็กทั้งหมด จำนวน 16 โรงเรียน ขนาดกลาง 20 โรงเรียน และขนาดใหญ่จำนวน 9 โรงเรียน ทั้งหมด 97 คน นำรายชื่อครูผู้สอนแต่ละโรงเรียนมาจับสลากจนครบ 232 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนรวมกันทั้งสิ้น 329 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง เป็นคำถามแบบเลือกตอบ ในประเด็น สถานภาพการดำรงตำแหน่ง อายุราชการและขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารวิชาการ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษาด้านวิชาการ ด้านโครงสร้างการบริหารด้านวิชาการ ด้านการจัดการทรัพยากรทางการศึกษาและงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวกแบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.74 ถึง 0.92 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน ตามวิธีของครอนบาค เท่ากับ 0.92

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดเป้าหมาย คุณภาพผู้เรียน ด้านการออกแบบและจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อและเทคโนโลยี ด้านการวัดและประเมินผล โดยแบบสอบถามตอนที่ 3 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.82 ถึง 0.93 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน ตามวิธีของครอนบาค เท่ากับ 0.91

โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.74 ถึง 0.93 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

3.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พร้อมด้วยแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกรายละเอียดเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

4.2 นำแบบสอบถามทั้งหมดที่คัดเอาไว้แล้วไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อ ตามเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้

4.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 2 มาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

4.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยการบริหารวิชาการและประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อยู่ในระดับ ปานกลาง ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยการบริหารวิชาการและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง อายุราชการ และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกันใช้สถิติ t-test Independent sample และ F-test One-way ANOVA

4.3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยการบริหารวิชาการกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีความสัมพันธ์กัน ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน

4.3.4 สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยการบริหารวิชาการอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ได้ผลสรุป ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารวิชาการ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ในขณะที่ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง อายุราชการ และขนาดโรงเรียน ต่างกัน สรุปได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยการบริหารวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวมของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมากโดยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัจจัยการบริหารวิชาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ปัจจัยการบริหารวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีอายุราชการต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

2.3 ปัจจัยการบริหารวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีอายุราชการต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

2.6 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารวิชาการกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยการบริหารวิชาการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ รายด้านทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการออกแบบและจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อและเทคโนโลยี ($r_{xy2} = .931$) ด้านการวัดและประเมินผล ($r_{xy3} = .918$) ด้านการกำหนดเป้าหมาย คุณภาพผู้เรียน ($r_{xy1} = .909$) ตามลำดับ

4. อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 4 ด้าน พบว่าปัจจัยการบริหารวิชาการทุกด้านสามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านทรัพยากรบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษาด้านวิชาการ (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .347 รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างการบริหาร

วิชาการ (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .283 ด้านการจัดการทรัพยากรทางการศึกษา และงบประมาณ (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .156 ด้านการอำนวยการ (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .130 ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ได้ร้อยละ 70.1 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ $\pm .253$

5. แนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหารวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 นั้นทำได้โดย การส่งเสริมปัจจัยการบริหารวิชาการ ได้แก่ การทำคำสั่งมอบหมายงานให้ชัดเจน มีการสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ด้านการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของครูผู้สอนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล การส่งเสริมครูเป็นสมาชิกของสมาคม ชมรม องค์กรด้านการศึกษา การบรรจุครูให้ตรงเอก การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ การกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ที่เน้นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ การได้รับความไว้วางใจและได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความสามัคคี การให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ พัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ จัดโครงสร้างวิชาการให้มีความชัดเจน เข้มแข็ง มั่นคง และทันสมัย มีการสร้างความตระหนักในการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม จัดสรรงบประมาณด้านการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอ ชุมชน องค์กรภายนอกให้การสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรทางการศึกษา จัดงบประมาณวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ การเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ จัดให้มีโครงการส่งเสริมความเข้าใจกับชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่งเสริมการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับองค์กรภายนอก พัฒนาระบบการทำงานเป็นที่มาของครูและบุคลากรทางการศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ ที่ทันสมัยได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

จากการสรุปผลข้อมูล ปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อภิปรายผล ดังนี้

1. สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “ปัจจัยการบริหารวิชาการและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน” จากผลการวิจัยพบว่าระดับปัจจัยการบริหารวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารงาน มีการส่งเสริมครูให้ได้รับการอบรมและฝึกปฏิบัติการด้านการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านการบริหารวิชาการ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้การจัดการทรัพยากรทางการศึกษาและงบประมาณที่ดีมีส่วนทำให้การดำเนินงานด้านการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของผู้เรียน การระดมทรัพยากรจากภายนอกโรงเรียน เช่น องค์กรเอกชน ห้างร้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครูอยู่ในระดับสูงตามไปด้วย นับเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาศักยภาพครูให้สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอนนารินทร์ ปัทม (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 และหาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหาร พบว่า ปัจจัยการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวม อยู่ในระดับมาก ควรมีการส่งเสริมแนวทางพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและชุมชน และประยงค์ ศรีโทมี (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ปัจจัยทางการบริหาร ด้านการบริหารจัดการ ด้านทรัพยากรการเรียนการสอน ด้านภาวะผู้นำ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา ในขณะที่ปัจจัยทางการบริหาร ด้านโครงสร้างองค์การด้านการพัฒนาบุคลากร ก็สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี

2. สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “ปัจจัยการบริหารวิชาการและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง อายุราชการ และขนาดโรงเรียน ต่างกัน มีความแตกต่างกัน” จากผลการวิจัยพบว่า

2.1 ปัจจัยการบริหารวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่งโดยรวมของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมากโดยความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูที่มีต่อปัจจัยการบริหารวิชาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีหน้าที่ โดยตรงในการอำนวยการและตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารวิชาการ การจัดการ งบประมาณ นโยบายด้านการพัฒนาบุคลากรจึงมีความตระหนักและเน้นความสำคัญที่ เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารวิชาการ และครูผู้สอนทำหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คณะกรรมการคุรุสภา (2556) กำหนดสาระความรู้และ สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหาร ครู และศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ และประยงค์ ศรีโทมิ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ปัจจัยทางการบริหาร โรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2.2 ปัจจัยการบริหารวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีอายุราชการต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกระบวนการในการพัฒนาครูและ ผู้บริหารในปัจจุบันสามารถทำได้ทั่วถึงเนื่องจากมีสื่อสารสนเทศที่ทันสมัย และเข้าถึงได้ สะดวกรวดเร็ว ผ่านหลายช่องทาง เช่น อินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ เป็นต้น จึงสามารถกระจายความรู้ เผยแพร่ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และทั่วถึง นอกจากนี้ ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อสถานศึกษาเป็น นิติบุคคลส่งผลให้มีการสร้างความตระหนักด้านปัจจัยการบริหารวิชาการเป็นไปอย่าง ต่อเนื่องและค่อนข้างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คณะกรรมการคุรุสภา (2556) กำหนดสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหาร ครู และศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ ได้แก่ การจัดการความรู้เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ผู้นำการ

เปลี่ยนแปลง การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การบริหารวิชาการเพื่อคุณภาพและความเป็นเลิศ การบริหารบุคคล นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการเรียนรู้ เป็นต้น และประยงค์ ศรีโทมิ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ปัจจัยการบริหารวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกันสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีการแบ่งกลุ่มงานบริหารที่เน้นการทำงานเฉพาะกลุ่มงานโดยมีครูที่รับผิดชอบเฉพาะและไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย ทำให้มีโอกาสในการพัฒนางานในหน้าที่พิเศษ ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรจำกัดต้องให้บุคลากรทำหน้าที่หลายอย่าง อย่างไรก็ตามเป็นโอกาสที่ทำให้ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดเล็กปฏิบัติงานได้หลากหลาย แต่ก็ทำให้โอกาสที่จะพัฒนางานด้านใดด้านหนึ่งเฉพาะนั้นโอกาสเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้โรงเรียนขนาดเล็กโดยส่วนใหญ่บุคลากรจะขอย้ายบ่อยทำให้การทำงานตามกลุ่มงานขาดความต่อเนื่อง นอกจากนี้ปัจจัยการบริหารด้านทรัพยากรการศึกษา และงบประมาณยังมีความแตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน ส่งผลให้การอำนวยการ โครงสร้างการบริหารวิชาการ ทรัพยากรบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษา แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภิตน ม่วงทอง และคณะ (2555, หน้า 18) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน เช่น พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน ปัจจัยวัฒนธรรมโรงเรียน ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน ปัจจัยการสื่อสาร และปัจจัยความผูกพันของครู และประยงค์ ศรีโทมิ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวมของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็น

ของผู้บริหารและครูที่มีต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารทำหน้าที่หลักในการบริหารกลุ่มงานต่าง ๆ โอกาสในการจัดการเรียนรู้โดยตรง จึงเป็นไปได้ยากทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้แตกต่างจากครู ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gerion (2013, บทคัดย่อ) ศึกษา การบริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ของครู กับความสัมพันธ์ของครูและผู้บริหาร ซึ่งพบว่า ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนครูในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิผลของครู เช่น ด้านการอ่านวารสาร มีความร่วมมือที่ดีกับผู้ให้คำปรึกษา การวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้ ทัศนคติ ครูควรได้รับการสนับสนุนการบริหารในด้านใด และการบริหารด้านใดที่เหมาะสม กับการนำมาใช้ในโรงเรียน และประยงค์ ศรีโทมิ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัย ทางการบริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่มีอายุราชการต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะข้าราชการครูในปัจจุบันได้รับการอบรม และพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความสามารถ เอกลักษณ์เฉพาะบุคคล อัตลักษณ์ ความถนัด บุคลิกภาพ ตลอดจนสังคมแวดล้อมของ ผู้เรียนที่แตกต่างกัน การที่จะจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิผลได้นั้นยังต้องคำนึงถึงความ ต้องการของผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2560, หน้า 324) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นการระบุให้เห็นชัดเจนว่า สิ่งสำคัญซึ่ง วิธีการจัดการเรียนรู้นั้นจะขาดไม่ได้ซึ่งประกอบไปด้วย ครูผู้สอน ผู้เรียน วัสดุ สื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ การวัดผลประเมินผล โดยผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจลักษณะเด่นหรือ แก่นสำคัญของวิธีการจัดการเรียนรู้แต่ละวิธีเพื่อจะสามารถวิเคราะห์และจำแนก ความแตกต่างซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ในการเลือกไปใช้ให้เหมาะกับผู้เรียน สถานการณ์ สิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 7).การจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ครูผู้สอนที่ดีทุกคน จะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ในด้านการจัดการเรียนรู้และการอบรมผู้เรียนให้เป็นสมาชิก ที่ดีของชุมชนและชาติ

2.6 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะบุคลากรในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความสามารถหลากหลายและสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามเนื้อหาวิชา อย่างไรก็ตามนักเรียนบางคนก็ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่มีความซับซ้อนได้ทำให้ไม่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานรายวิชาได้ครบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักบริหารงานมัธยมศึกษาตอนปลาย (2558, หน้า 31) กล่าวถึงการ วางแผนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการอภิปรายกระทำที่เป็นสาระสำคัญ มาตรฐานรายวิชากับความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคำถามอย่างรู้ มีการนำเสนอและสรุปความเชื่อมโยงโดยครูผู้สอนรายวิชา แจ่มใสที่จะวัดความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ พร้อมแจ้งบรรณานุกรมที่เกี่ยวข้อง และออกแบบกิจกรรมการตรวจสอบการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

3. สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “ปัจจัยการบริหารวิชาการกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีความสัมพันธ์กัน” จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารวิชาการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ วิทยานิพนธ์ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะการบริหาร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการใช้ปัจจัยการบริหารวิชาการ เปิดโอกาสให้ครูได้มีเวลาในการออกแบบและจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีมากขึ้น กล่าวคือ นโยบายด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ได้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่สะดวกและรวดเร็ว และยังเป็นการเน้นการใช้สื่อเพื่อสร้างความน่าสนใจซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันทิพย์ โขมะนาม (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านลักษณะขององค์การ รองลงมาคือด้านสภาพแวดล้อม โดยปัจจัยการบริหารด้านลักษณะขององค์การมีความสัมพันธ์กับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อมกับการคัดกรองนักเรียน และประยงค์ ศรีโทมิ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 20 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา ของโรงเรียนโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “มีปัจจัยการบริหารวิชาการอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 23” จากผลการวิจัยพบว่า พบว่าปัจจัยการบริหารวิชาการทุกด้านสามารถพยากรณ์ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 23 โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะปัจจัยการบริหารวิชาการ ได้แก่ ด้านทรัพยากรบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้านโครงสร้างการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการทรัพยากรทางการศึกษา และงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวก มีความสำคัญต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนธยา วิบูลย์ศิลป์ (2560, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูความสามารถด้านการใช้วัตกรรมการบริหาร ด้านการมีทักษะด้านการบริหาร มีอำนาจพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู และประยงค์ ศรีโทมิ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่าปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านทรัพยากรการเรียนการสอน ด้านภาวะผู้นำ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

5. แนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหารวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ควรส่งเสริมการกำหนดหน้าที่และมอบหมายงานให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างชัดเจนเพื่อให้การดำเนินงานด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่นและส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อครูจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านความรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ เน้นการทำงานเป็นทีม เน้นการบริหารจัดการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งเสริมการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถรู้เท่าทันเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับ

การจัดการเรียนรู้ จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ด้านการจัดการเรียนรู้ การบรรจุครูให้ตรงเอก การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ มีการสร้างความตระหนักในการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม จัดสรรงบประมาณด้านการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอ จัดงบประมาณเพื่อการจัดซื้อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ การเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ จัดให้มีโครงการส่งเสริมความเข้าใจกับชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่งเสริมการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับองค์กรภายนอก พัฒนากระบวนการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรทางการศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กนก อร สมปราชญ์ (2560, หน้า 39) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้นำในยุคปัจจุบันที่ต้องอาศัยทั้งกฎเกณฑ์ นโยบาย ความเชื่อ ความต้องการ ซึ่งก่อนอื่นจะต้องยอมรับความท้าทาย ต้องมีการสำรวจพื้นที่ ทำความเข้าใจสิ่งที่ต้องการหรือขาดหาย รวมทั้งทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการสร้างระบบการตรวจสอบจากองค์กรส่วนท้องถิ่นจะทำให้พบผลการประเมินในภาพรวม ใช้การทดสอบเพื่อกระตุ้นผลเชิงบวกต่อการประเมินในห้องเรียน รวมทั้งสร้างขวัญกำลังใจ และ Agharuwhe (2014, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การประเมินการจัดการเรียนรู้ และยุทธวิธีในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในการยกระดับคุณภาพการศึกษา พบว่า คุณภาพการศึกษาสัมพันธ์กับความสามารถโดยรวมของบุคลากร และผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนแวดล้อม ดังนั้น ผู้บริหารควรระดมความสามารถทั้งหมดมาใช้ในการบริหารให้เต็มความสามารถและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยยกระดับการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมปัจจัยการบริหารวิชาการ ได้แก่ ด้าน

ทรัพยากรบุคคล ครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านวิชาการ ด้านโครงสร้างการบริหาร วิชาการ ด้านการจัดการทรัพยากรทางการศึกษา และงบประมาณ และด้านการอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารวิชาการที่มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านทรัพยากรบุคคล ครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านวิชาการ ด้านโครงสร้างการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการทรัพยากรทางการศึกษา และงบประมาณ และด้านการอำนวยความสะดวก ดังนั้นควรมีการส่งเสริมปัจจัยดังกล่าว โดยเฉพาะปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีส่วนสำคัญ ในการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ ที่ควรให้การส่งเสริม ได้แก่ ด้านโครงสร้างการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการทรัพยากรทางการศึกษา และงบประมาณ และด้านการอำนวยความสะดวก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต ดังนี้

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารวิชาการด้านอื่น ๆ ที่ เฉพาะเจาะจง เช่น ด้านเงินเดือนหรือสวัสดิการครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้านการให้ ขวัญและกำลังใจ

2.2 ควรศึกษาปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ ของครูเพื่อให้มีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น